

l'entrevista | JORDI CAMPS

«Si es vol funcionar, cal fitxar jugadors catalans»

Seleccionador de Catalunya, ho ha estat també de Colòmbia i del Brasil; de feina, no en falta.

—«Tot forma part dels convenis que la federació catalana té amb diferents federacions de Sud-amèrica. Segons el que volen fer aquestes federacions s'aplica un pla o un altre. La federació catalana vol que l'hoquei sobre patins millori arreu del món, que els campionats no es redueixin a una lluita entre les de sempre. Com més seleccions potents i menys golejades hi hagi en els campionats, millor.»

—I amb el Brasil van estar a punt de jugar la final del mundial.

—«El Brasil no tenia seleccionador, ens van demanar un cop de mà i hi vam col·laborar. I va sortir molt bé.»

—I quin paper li fa la federació espanyola quan el veu a la banqueta d'una d'aquestes seleccions?

—«Jo tinc bona relació amb tothom. Amb Feriche i Catxo Ordeig som amics i no hi ha cap problema. Ells tenen un objectiu i nosaltres, un altre.»

—I quan no està en un campionat, què fa el seleccionador català?

—«Ja fa anys que volem implantar centres de tecnificació a totes les demarcacions per mirar de potenciar la base. Anem on cal anar i donem un cop de mà. Quan anem per clubs de Catalunya, jo els dic que no saben el que tenen. A Colòmbia juguen un partit cada mes i sempre els mateixos. Al Brasil tenen tres equips en una de les grans ciutats i en unes condicions que no les voldríem nosaltres. Això sí, la il·lusió que veus en la gent d'aquests països no la tenim aquí. I aquestes ganes de fer coses s'encomana, realment.»

—La superioritat de l'hoquei espanyol, amb tots els jugadors catalans, va per llarg?

—«Els millors jugadors els tenim aquí, i això, per sort o per desgràcia, és inevitable. No hi ha miracles. Les lligues catalanes acaben de començar i duraran fins al juny. A Galícia i Astúries, que és on es fa alguna cosa, començaran a l'octubre, s'aturaran al febrer i a l'abril ja estaran. No hi ha color. En la selecció espanyola, el seleccionador, els jugadors, tots són catalans. Potser algun no català podia haver entrat... El que passa és que estan sempre amb la pressió d'haver de guanyar-ho tot. En el mundial ja es va veure, amb les lesions i les targetes, que van haver de jugar els més joves i van demostrar que són molt bons.»

—La temporada passada quatre clubs catalans van guanyar algun títol espanyol o europeu. Vol dir alguna cosa?

—«És bo, però al final sempre és el Barça el que guanya més i s'emporta els millors jugadors. Ja fa anys que són els mateixos equips els que lluiten i guanyen els títols. Aquest any el Vic ja ha demostrat que està bé, caldrà veure què fa el Reus, i el Liceo

Jordi Camps

SELECCIONADOR CATALÀ D'HOQUEI SOBRE PATINS

Jordi Camps (Tordera, 1962) és el seleccionador català d'hoquei sobre patins. Va jugar en el Tordera, el Mollet i el Lloret, i va entrenar el Lloret, el Voltregà, el Tordera i el Reus. Va guanyar la copa de la CERS amb el Voltregà i va estar a punt de fer-ho amb el Tordera.

s'ha reforçat bé amb jugadors catalans. Si es vol funcionar, cal fitxar catalans. I el Liceo ho té clar.»

—Aquesta temporada hi ha noves regles, què en destacaria?

—«M'agrada un hoquei de contacte, i hi trobo a faltar quelcom que el protegeixi. El que més m'agrada és una cosa que ja hi era quan jo era jugador: les expulsions temporals sense substitució. Durant la pretemporada ja s'ha vist que cal polir coses. En cada partit l'arbitratge ha estat diferent. Potser s'han volgut fer massa coses de cop, i a una setmana de l'inici de la lliga hi ha moltes coses per acabar de coordinar.»

—I l'eliminació dels play-off?

—«A mi m'agrada el play-off. Amb o sense, potser el Barça acabarà guanyant igualment, però el play-off ens

Foto: ALBERT CAMPS

El nom de Jordi Camps quedarà lligat sempre al mundial B d'hoquei sobre patins que Catalunya va guanyar el 2004 a Macau. Encara seleccionador català, va dirigir el Brasil en el darrer mundial, dintre del programa de la federació catalana per ajudar diferents països a promocionar el seu esport. Ara analitza l'inici de la temporada i el futur de l'hoquei.

ha donat grans partits, algunes sorpreses i ha omplert els pavellons. Crec que aquest any es trobarà a faltar. No és el mateix un Barça-Reus de play-off que un de lliga amb una diferència important de punts entre els dos equips.»

—Per relançar l'hoquei, però, encara cal treballar més?

—«La gent es mou quan hi ha coses importants. Amb la selecció hem omplert el blaugrana. Aquest any tenim el repte d'omplir els pavellons amb la copa Amèrica. L'afició, quan hi ha un bon partit, hi va.»

—I no troba a faltar la feina diària en un equip?

—«De vegades, durant la temporada ho trobes a faltar. Jo estic molt content de fer el que faig. Quan vaig acceptar ser seleccionador tenia molt clar que aquesta seria la situació. La dono per bona i m'omple més que poder entrenar cada dia.»

plaça major

JOSÉ M. MURIÀ (*)

Catalunya i Mèxic: agraïments mutus

La tarda de la Diada, al Palau de la Generalitat de Catalunya, va quedar ben establert que la relació de Catalunya amb Mèxic té una significació molt especial, cimentada principalment «en el gran sentit de justícia, respecte pels valors democràtics i, sobretot, coratge, per comprometre's com ho va fer el poble mexicà amb l'exili republicà, en un moment en què la comunitat internacional, gairebé a l'uníson, hi anava en contra». Són aquestes paraules del decret de l'1 de setembre que establia l'atorgament de la medalla d'or de la Generalitat «al poble de Mèxic». Efectivament, la solidaritat mexicana, que va culminar asilant més catalans que tots els països d'Amèrica junts, va tenir altres cares, entre altres, els voluntaris a les brigades internacionals, la tramesa d'armes i municions, el suport diplomàtic a la Societat de Nacions i, sobretot, l'acord signat amb el govern de Pétain, posant sota la protecció de la bandera mexicana tots els refugiats republicans que es trobaven a França. Tal com ho assenyala el decret, Mèxic va esdevenir durant els anys més terribles del franquisme

“ Mèxic va esdevenir durant els anys més terribles del franquisme una mena de capital de la cultura catalana

me una mena de capital de la cultura catalana. No en va s'hi van publicar tants llibres i revistes i s'hi van celebrar quatre edicions dels Jocs Florals de la Llengua Catalana que se celebraren cada any a l'exili. També és el país d'Amèrica on n'hi va haver més. Tot plegat «va contribuir de forma decisiva al manteniment de la dignitat de la nació catalana», finalitza del decret.

No cal dir que és una bona manera de consolidar un testimoni més sòlid i evident de la gratitud catalana que, a part de la justícia que implica, serveixi també per fomentar l'amistat i la col·laboració entre els dos pobles, sustentada en la base del que s'ha construït fins ara. Això vol dir que també els mexicans hauríem de fer un esforç per deixar una constància clara de l'agraïment que tenim per molts d'aquells catalans que es van asilar a Mèxic, hi van treballar i van contribuir de manera força sensible a desenvolupar moltes i diverses activitats. Al contrari del que feia córrer el govern franquista, la immensa majoria dels catalans que es van asilar a Mèxic eren persones d'una gran qualitat social. Són molts els noms a destacar; de moment, la XXI Fira del Llibre d'Antropologia i Història d'enguany té Catalunya com a convidat d'honor i està pensada com a un homenatge a la cultura catalana i particularment a Pere Bosch i Gimpera.

(*) Membre numerari de l'Acadèmia Mexicana de la Història